

„Urunk! Kérünk, adj tehetséget, lelki és testi erőt, hogy közösségünket és templomunkat a Te dicsőségedre felépíthessük!”

MÉGIS

2015. október

A PÁTYI KATOLIKUS KÖZÖSSÉG LAPJA

www.ude.hu

Szent II. János Pál emléknapja

„A jó amit teszel, holnap már feledésbe megy,
MÉGIS TEDD A JÓT” (Calcuttai Boldog Teréz)

MÁRIÁNAK VÁLLRUHÁJA RAJTUNK

Máriához, drága Szűzanyánkhöz tisztelettel járulunk,
Őt dicsérje hangos énekszóval bizodalmas szózatunk.
Mennyországnak szende királynéja, magyaroknak kegyes pártfogója,
Jóra térő bánatos kebelével lábaidhoz borulunk.

Máriában kelt fel a világnak tisztafényű csillaga,
Benne támadt lelki üdvösségünk leggyönyörűbb hajnala,
Üdvözölt légy Kármel ékessége, szétsugárzó kegyelmek edénye,
Telt edény és benne sebeinknek gyógyerejű balzsama.

Máriánál, égi pártfogónknál van segítség, oltalom,
Mint a harmat, száll szívéből ránk is csendesítő bizalom.
Hét örömmel áldva Istenünktől, szent öröm közt vált meg életétől,
elvitetvén mennynek országába. Örök élte vigalom.

Máriának vállruhája rajtunk! Gyermekének ismeri,
Ki beírva egylete sorába, e közös jelt viseli.
Ékesítve szent ruházatával, mint erős szent védelme pajzsával,
Lelkünket a szörnyű kárhozatnak lángja már nem égeti.

Máriáért lelki fegyverekkel mindhalálig harcolunk,
Mert hazánknak Ő dicső vezére, Ő királyné asszonyunk,
Bölcs vezére minden harcainknak, ha veszélyek ellenünk rohannak.
Szűzanyánk végy karjaidba minket, amidőn majd meghalunk.

SZENT PÁPÁNK NYOMÁBAN (KRAKKÓ, 2015)

Nyarálni készültünk a gyerekekkel, a 3 „kicsivel”. 4 nap az egész, nem mehetünk túl messze, de olyan helyet kell találni, ami gyerekeknek - akik tulajdonképpen már felnőttek - és szülőknek egyaránt érdekes. Így került föl Krakkó. Sokat olvasgattam előtte a városról, és kiderült, hogy nagyon élénk, mai élet folyik benne, ebből gondoltam, hogy jó lesz a gyerekeknek is. Régóta szerettem volna már egyszer eljutni ide, mert tudtam, hogy Szent II. János Pál még Karol Wojtyła korában krakkói érsek volt, és azt is tudtam, hogy ebben a városban épült föl az Isteni Irgalmasság temploma. Számomra nagyon kedves szent Faustina nővér, és tudjuk, hogy szentatyánknak szívügye volt az Isten irgalmasságának terjesztése, melyet Faustina nővér üzenetül kapott az egész világ számára. Úgy tűnik, ez az üzenet soha nem aktuálisabb, mint napjainkban, hiszen Ferenc pápa nem véletlenül hirdeti meg az Irgalmasság évét 2015. december 8-tól kezdődően.

Tehát elindultunk Krakkóba, és nem csalódtunk. Az ódon belváros élénk, színes forgataga lenyűgözött valamennyiünket, a csodálatos főtér a régi épületekkel, a Mária templom a fantasztikus szárnyas oltárral csak a kezdet volt. Mindenütt János Pál nyomára bukkantunk, sok helyen emléktábla hirdeti, hogy ott járt, fényképkiállítás szabadtéren, szobrok róla

lépten-nyomon. Mindez azt jelzi, hogy mennyire szívébe zárta őt a nép. Aki ismeri őt, annak nem kell az irgalmas atyát bemutatni. Hiszen ő is az volt, az Irgalmas Isten földi helytartója, és minden katolikus hívő atyja, ám atyai szeretettel fordult minden emberhez: legyenek bár más vallásúak vagy olyanok, akik még nem találták meg az Istent. Különösen szerette a fiatalokat, és azok is nagy lelkesedéssel fordultak felé. Talán nem véletlen, hogy 2016 nyarán, az Irgalmasság évében, éppen Krakkóban lesz az ifjúsági világtalálkozó.

Keresztbe-kasul bejártuk az óvárost, és a 3. napon a külváros felé vettük az irányt. Elindultunk az Isteni Irgalmasság temploma felé. Hétköznap volt. Amikor beléptünk a templomba, éppen szentmise kezdődött. Talán véletlen? Képen láttuk már ezt a templomot, de a valóságban persze egészen más. Azért is érdekes volt számunkra, mert valahogy külső megjelenésével és belső elrendezésével, fehér falaival és világos belső terével

nagyon emlékeztet minket a mi templomunkra. Nagyon otthon éreztük magunkat. Bár a szentmise természetesen lengyelül folyt, nagy élmény volt ott imádkozni. Ott voltak a szívünkben velünk mindazok, akik hozzánk tartoznak.

Az oltár fölött az Irgalmas Jézus képe, tőle jobbra Szent Faustina nővér, balra Szent II. János Pál pápa. A szentségtartó földgömböt formáz, azt jelképezvén, hogy a szentségi Jézus a föld szíve. Ő mindenkit hív, vonz, tőlünk függ, hogy hagyjuk-e magunkat.

Nem messze ettől a templomtól épült egy másik is, immár Szent II. János Pál tiszteletére. Olyan új, hogy a néhány évvel ezelőtti útikönyvben még nem is szerepel. Hatalmas templom, sok-sok oldalkápolnával. Mellette egy óriási központ, amely szintén Szent II. János Pál nevét viseli. Itt egy kiállításon találkozhattunk az ember pápával. Megállhattunk hálószobája előtt, mely meghatóan egyszerű, de barátságos, megnézhattük személyes tárgyait, és közel jött hozzánk az ember, aki szeretett síelni és kirándulni. A templom egyik oldal-

kápolnájában egy vitrinben látható az a fehér reverenda, amelyben akkor volt a szentatya, amikor a merénylet érte. A ruhán ott vannak a vérfoltok. Megrendítő. Gyilkos lövés érte, de a Szűzanya megmentette. Ismerjük a történetet: a golyó „elkerülte” a szívét. A merénylő azt ismételte: „meg kellett volna halnia, hiszen én pontosan céloztam”. Mesterlövész volt. És János Pál megbocsátott neki. Felkereste a börtönben, és fiának nevezte. A golyót pedig, amelyet kivettek a testéből, egy szép kis aranykoronába foglaltatta, és fatimai zárandozlata során megajándékozta vele a Szűzanyát. Egyértelműen neki köszönte az életét. Ő, aki atya volt, mert gyermekké válni. Nagyon szerette a Szűzanyát, és minket is erre buzdított. A Szűzanyát édesanyjának tekintette, és királynőjének is. Ezt jelképezi a korona.

Magyaroknak királynéja, tiszta Szűz! Kérjed a Te Szent Fiadat érettünk! Szent II. János Pál pápa, közösségünk védőszentje! Könyörögj érettünk! Segíts nekünk abban, hogy tudjunk egyszerre atyák és gyermekek lenni - irgalmasak embertársainkhoz és kicsinyek az Isten előtt.

Schumicky András és Ildikó

**ESEMÉNYEK II. JÁNOS PÁL, A SZENT PÁPA
PÉTERI SZOLGÁLATÁNAK MÁSODIK 10 ÉVÉBŐL**
(Az Új Ember 2005. április 10-i összefoglalója alapján.)

1989

Augusztus 19-21.

A negyedik Ifjúsági Világtalálkozó Compostelában.

Október 6-10.

A pápa ázsiai útja. Szöulból üzen Kína népének.

December 1.

Fogadja Mihail Gorbacsovot a Vatikánban.

A pápa ez évi útjai: Afrika, Skandináv államok, Spanyolország, Ázsia.

1990

Február 9.

Helyreáll a kapcsolat a Szentszék és Magyarország között.

Április 21.

Angelo Acerbi érsek, apostoli nuncius átnyújtja megbízólevelét Göncz Árpád köztársasági elnöknek.

Szeptember 15.

Keresztes Sándor szentszéki nagykövet átnyújtja megbízólevelét a pápának.

Szeptember 17.

Antall József miniszterelnök látogatása a pápánál.

Október 18.

A keleti egyházak kánonjogi kódexének kihirdetése.

December 7.

A Redemptoris missio kezdetű enciklika megjelenése a hit hirdetéséről.

A pápa ez évi útjai: Zöld-foki szigetek, Bissau Guinea, Mali, Burkina Faso, Csád, Csehszlovákia, Mexikó, Curacao, Málta, Tanzánia, Burundi, Ruanda, Elefántcsontpart.

1991

Január 1.

A pápa újévi üzenetet intéz a magyar néphez.

Január 15.

A pápa levélben szólítja fel George Bush amerikai és Szaddam Huszein iraki elnököt a béke megőrzésére a Perzsa-öbölben.

Április 4-7.

A bíborosi kollégium negyedik teljes ülése az élet elleni veszélyek és a szekták terjedéséről.

Május 1.

A Centesimus annus kezdetű, kilencedik enciklika megjelenése a Rerum novarum c. enciklika megjelenésének 100. évfordulóján.

Május 4.

Mindszenty József hamvainak esztergomi újratemetésén a pápa küldötte, Opilio Rossi révén képviselteti magát.

Augusztus 5.

A Gyulafehérvári Egyházmegyét érseki rangra emeli.

Augusztus 16-20.

A pápa első magyarországi látogatása.

A pápa ez évi útjai: Portugália, Lengyelország, Magyarország, Brazília.

1992

Január 1.

A Szentszék elismeri az új orosz föderációt.

Február 8.

A Szentszék diplomáciai kapcsolatot létesít Horvátországgal, Szlovéniával és Ukrajnával.

Április 7.

Apostoli buzdítás a papképzés mai feladatairól: Pastores dabo vobis.

Július 12-16.

A pápa rövid kórházi kezelése.

Október 11.

A Katolikus Egyház Katekizmusának bemutatása.

A pápa ez évi útjai: Szenegál, Gambia, Guinea, Angola, Sao Tomé és Príncipe, Santo Domingo.

1993

Január 6.

A pápa a Szent Péter bazilikában püspökké szenteli Ternyák Csabát.

Január 9-10.

Imatálalkozó Assisiben a balkáni békéért.

Május 31.

A pápa Veszprémmel négyre emeli a magyar érsekségek számát. Létrehozza a Kaposvári és a Debrecen-nyíregyházi Egyházmegyét. Több egyházmegye határai módosulnak.

Június 30.

Szlovákiai útja alkalmával szentté avatja a három kassai vértanút.

Augusztus 6.

A tizedik enciklika megjelenése: Veritatis splendor – Az igazság fénye.

Augusztus 9-16.

A nyolcadik Ifjúsági Világtalálkozó Denverben (USA).

December 30.

A Szentszék és Izrael Jeruzsálemben egyezményt ír alá kapcsolataik rendezésének néhány alapelvéről.

A pápa ez évi útjai: Benin, Uganda, Szudán, Albánia, Spanyolország, Jamaica, USA, Litvánia, Lettország, Észtország.

1994

Január 1.

A Társadalomtudományok Pápai Akadémiájának alapítása.

Február 11.

Az Életvédő Pápai Akadémia alapítása.

Április 10 - május 8.

A Püspöki Szinódus rendkívüli ülése Afrika lelkipásztori kérdéseiről.

Április 16.

A Szentszék és Magyarország megállapodik a tábori püspökség felállításáról.

Május 22.

Apostoli levél a papszentelésről: Ordinatio sacerdotalis.

Június 15.

A Szentszék diplomáciai kapcsolatot létesít Izraellel.

Október 8-9.

A családok világtalálkozója Rómában.

November 10.

Apostoli levél a 2000. évi jubileum előkészítésére: Tertio millennio adveniente.

A pápa ez évi útja: Horvátország.

1995

Január 11-15.

A tizedik ifjúsági világtalálkozó Manilában.

Január 14.

Pápai üzenet a kínai katolikusokhoz.

Március 25.

Megjelenik a tizenegyedik enciklika: Evangelium vitae – Az élet evangéliuma.

Május 2.

Apostoli levél a keleti egyházakról: Orientale lumen.

Junius 27-30.

I. Bartolomaiosz konstantinápolyi pátriárka római látogatása és közös nyilatkozat aláírása.

Szeptember 4-15.

A Szentszék küldöttsége Pekingben részt vesz az ENSZ-nek a nők helyzetével foglalkozó világkonferenciáján.

Szeptember 14.

Apostoli buzdítás az afrikai szinódus összefoglalására: Ecclesia in Africa.

November 26 - december 14.

A Püspöki Szinódus rendkívüli ülése Libanon lelkipásztori helyzetéről.

A pápa ez évi útjai: Sri Lanka, Manila, Pápua Új-Guinea, Ausztrália, Csehország, Belgium, Szlovákia, Olaszország (Loreto, Szicília), Dél-afrikai Köztársaság, Kenya, Kamerun, USA (az ENSZ is).

1996

Január 6.

Püspökké szenteli Majnek Antal kárpátaljai ferences szerzetest.

Február 22.

Apostoli konstitúció a pápai szék üresedéséről és a pápaválasztásról: Universi Dominici.

Március 25.

Apostoli buzdítás, a szerzetesi életről szóló szinódus összefoglalása: Vita consecrata.

Szeptember 6-7.

A pápa második magyarországi látogatása az ezeréves pannonhalmi főapátságban és Győrött.

November 15.

Megjelenik a pápa Ajándék és titok c. könyve.

November 19.

A pápa fogadja a Vatikánban Fidel Castrot.

December 3-6.

Az anglikán közösség prímásának római látogatása és közös nyilatkozat aláírása.

December 10-14.

Az örmény katolikosz római látogatása és közös nyilatkozat aláírása.

A pápa ez évi útjai: Guatemala, Nicaragua, Salvador, Venezuela, Tunézia, Szlovénia, Németország, Magyarország, Franciaország.

1997

Május 11.

A libanoni szinódust összefoglaló apostoli buzdítás: Új remény Libanon számára.

Június 17.

Megérkezik Magyarországra Karl-Josef Rauber, az új nuncius.

Augusztus 21-24.

A tizenkettedik Ifjúsági Világtalálkozó Párizsban.

Október 2-6.

A családok második világkongresszusa Rio de Janeiróban.

Október 19.

A Divini amoris sciencia kezdetű apostoli levél egyházdoktorrá nyilvánítja Lisieux-i Szent Terézt.

November 16 - december 12.

A Püspöki Szinódus rendkívüli ülése Amerika lelkipásztori problémáiról.

December 11.

Ternyák Csaba püspököt érsekké és a Papi Kongregáció titkárává nevezi ki.

A pápa ez évi útjai: Bosznia, Csehország, Libanon, Lengyelország, Franciaország, Brazília.

1998

Március 25.

Konkordátum a Szentszék és Lengyelország között.

Április 3.

Megállapodás az Apostoli Szentszék és a Magyar Köztársaság között az egyházfinanszírozásról.

Április 19 – május 14.

A Püspöki Szinódus rendkívüli ülése Ázsia lelkipásztori helyzetéről.

Augusztus 31.

Apostoli levél a vasárnap megszenteléséről: Dies Domini.

Szeptember 14.

A pápa tizenharmadik enciklikája a hit és értelem harmóniájáról: Fides et ratio.

Szeptember 18.

A pápa Castelgandolfóban fogadja Orbán Viktor magyar miniszterelnököt és családját.

A pápa ez évi útjai: Kuba, Nigéria, Ausztria, Horvátország.

Folytatjuk.

A NEMZET JÓ PÁSZTORA

Lélekben már Szent II. János Pál ünnepére készülve különös módon eszembe jutott, hogy annak idején, a Jó Pásztor ünnepén, a hivatások világnapján a szentbeszéd egyebek között arra irányította figyelmünket, hogy a nyájra támadó farkas nemcsak elragadja, vagy ahogy népmeséink mondják, felfalja a juhokat, hanem hogy szétkergeti, Károli Gáspárnál és Káldi Györgynél „elszéleszti” őket. Már ez a szóhasználatbéli különbség is elgondolkodtató. A szétkerget ige erőszakot és dühöt sugall, ám az elszéleszt sokkal alattomosabb: egyszerűen megszünteti az összetartó erőket. S lám, itt az igehirdető is nyelvészkedni kezdett. A Jelenések könyvére és az Írás más helyeire hivatkozva arról beszélt, hogy a Sátán gonoszsága is abban érhető tetten, hogy míg Jézus azt ígéri, „egy nyáj lesz és egy pásztor”, tehát hogy Ő egyesít, addig a Sátán épp ellenkezőleg „szétszór”. Szétszórja, bomlasztja a családokat, a barátságokat,

a vallási közösségeket, az egyházat. Pedig Jézus félreérthetetlenül beszél. Azt mondja, nekem „más juhaim is vannak, amelyek nem ebből az akolból valók. Ezeket is vezetnem kell. Hallgatni fognak szavamra, és egy nyáj lesz és egy pásztor.” (Jn 10,16)

Kikre gondolt vajon Jézus, mint akik más akolból valók? Nyilván a zsidóságon kívüli, más népekre. Már itt megelőlegezi a búcsú-parancsot, hogy „menjete el az egész világra és hirdesétek az evangéliumot minden teremtménynek” (Mk 16,15), illetve „tegyetek tanítványommá minden népet” (Mt 28,19). Megelőlegezi azt a parancsot is, ami Pétert Kornéliuszhoz küldte, és megelőlegezi Pál küldetését is. Jézus tehát minden népet össze akart gyűjteni az Evangélium baldachinja alatt. Ezt a küldetést hagyta apostolaira, ezt örököltette egyháza papjaira, s minden tagjára. A Sátán pedig Jézus nyájának elszélesz-

tésére tör, a tanítvánnyá tett népek szétkergetésére.

Elgondolkozhatunk rajta, hogy napjainkban, amikor akár a globalizáció, akár az Európai Unió nemzetek felettsége egy olyan egységre törekszik, ahol az akol sarokkövét nem az Evangélium alkotja, hanem önző és hívságos, nagyon is evilági célok, s amikor valahonnan a távolból ismeretlen, idegen tömegek indulnak el, hogy az európai aklokban keressenek menedéket, építsenek maguknak jövőt, akkor mi legyen a hívő ember és az egyház álláspontja a népek és nemzetek mint természetes, vagyis Isten alkotta közösségek erősítésével, összekovácsolásával kapcsolatban.

A szentbeszédet hallgatva akkor azonnal felsajdult, hogy a sátáni szétszélés, szétszórás tárgyai közül miért maradtak ki a nemzetek? Keresztényként nem elég a családokért, a barátságokért és az egyházért imádkozni, dolgozni, küzdeni. Ebbe a fogalomkörbe szervesen beletartozik a nemzet is!

Nézzük hát közelebbről a nemzet és egyház viszonyát!

Trócsányi László mutatott rá Esztergomban, Becket Szent Tamás ünnepén (2015. január 5.), hogy a Római Birodalom bukása és a barbárok keresztény hitre térítése után a kereszténység közelebb hozta egymáshoz a népek életmódját, és megszelídítette a sok vonatkozásban embertelen barbár szokásokat, de még a sokkal kifinomultabb római életvitelt és jogintézményeket is. (Trócsányi László: A jog uralma, a lelkiismeret elsőbbsége - Magyar Szemle XXIV.3-4.)

A különbségeket azonban nem szüntette meg! A néptörzsek közötti különbségek még évszázadokig fennállottak, sőt virultak, többnyire földrajzi határok nélkül, egymással úgy összefonódva, mint hajfonatokban a színes pántlikák. Hiszen a nyelvükben és szokásaikban eltérő, hagyományaikat szeretettel és kitartóan őriző népek gyakran egymással összekeveredve élték saját életüket. Hogy ne kelljen elkalandoznunk a messzi nyugatra, gondoljunk csak a háromnyelvű Brassóra vagy Szepességre, a soknyelvű Bánátra! S gondoljuk meg, hogy a nyelvek, viseletek, ételek mellett a hitbéli különbségek még tarkábbá tették, teszik ezt a színgazdagságot. Trócsányi azt is hangsúlyozza, egy globalizálódó világban különösen fontos, hogy a nemzetek, a kontinensek, a régiók, a városok és falvak, sőt maguk az emberek is őrizzék meg identitásukat, mert anélkül elveszítik értékeiket. (Azám!) Múltunk, hagyományaink a gyökér, jövőnk a gyümölcs. Amint a zsoltaros mondja az Úr törvénye szerint élő emberről: „olyan lesz, mint a folyóvizek mellé ültetett fa, amely idejekorán megadja gyümölcsét, és levele nem hervad el.” (Zsolt 1,3)

Ezek a gyökerek hozzák létre és táplálják azokat a közösségeket, amelyek Krisztus nyárait alkotják. A legkisebb egységek a család és azok a két-három fős közösségek, akik Jézus nevében összejárnak. De az emberi társadalom, mint minden szerkezetében egészséges és célszerű dolog, méreteikben egyre nagyobb és funkcióikban egyre magasabb rendű elemekből épül fel. Krisztus

nyája is ezekből az elemekből, a falvak, városok, országok, nemzetek közösségéből rekrutálódik. A jó pásztor tehát úgy őrzi ezeket mind, gondozza őket, imádkozik értük, mint a földműves a földjéért. Nem ezek a nyáj, de ezek adják a juhokat a nyájhoz.

II. János Pál pápa, aki papként és lengyelként mind tanulmányaiból, mind személyes tapasztalataiból jól ismerte a történelmet, *Emlékezet és azonosság* c. kötetében (Európa Könyvkiadó, 2005) részletesen kifejti gondolatait a hazáról, a haza és nemzet fogalmáról, a hazafiságról, nemzet és kultúra viszonyáról. Azt írja: „A *haza (patria)* szoros kapcsolatban áll az *atya (pater)* fogalmával és valóságával. A haza bizonyos értelemben *örökségünk (patrimonium)*, azaz ama javak összessége, amelyeket atyánk hagyott ránk. [...] A haza fogalma szorosán kötődik azokhoz az értékekhez és szellemi tartalmakhoz, amelyek egy nemzet kultúráját alkotják.” S Jézusnak az Evangéliumban oly sok helyen és változatban felfénylő Atya szavából levezetve arra a következtetésre jut, hogy „a haza mint atyai örökség Istentől ered”. Majd így folytatja: „Ha feltesszük a kérdést, milyen helyet foglal el a hazafiság a Dekalógusban, habozás nélkül azt kell válaszolnunk, a negyedik parancsolat körében helyezkedik el, amely atyánk és anyánk tiszteletére szólít fel. [...] A haza súlyos valóság, amelynek a szolgálatára a társadalmi struktúrák kialakultak és máig alakulnak.” A nemzetről pedig, mint ami a társadalmak kulturális és történelmi azonosságát foglalja keretbe, azt írja: „A katolikus tár-

sadalmi tanítás úgy tartja, hogy mind a család, mind a nemzet természetes társadalmi egységek, s nem pusztán konvenció révén jöttek létre. Ezért – hangsúlyozza a pápa – az emberiség történelmében ezek semmi mással nem helyettesíthetők. [...] Isten új népébe minden ember meghívást kap. Így tehát a Föld összes nemzetében jelen van Isten egyetlen népe, akik nem egy földi, hanem egy mennyei országhoz tartoznak.”

Vannak országok, nemzetek – keresztények is –, ahol az állam és az egyház szoros egységet alkot, szinte összeforrott. Anglia, Görögország, Dánia... Vannak, ahol éppen e kettő szétválasztásán van a hangsúly, mindenek előtt a mindmáig a felvilágosodás és az 1789-es forradalom hagyományaira hivatkozó Franciaországban. Magyarország helyzete ezekhez viszonyítva sajátos. Alaptörvényünk az állam és az egyház szétválasztását deklarálja ugyan, de kiemeli a keresztény gyökerek és értékek nemzetmegtartó szerepét. A történelmi egyházak ebben is, mint minden tekintetben azonos megítélés alá esnek.

Az utca embere azonban mégis viszonylag jelentős eltéréseket észlelhet. A rádiót hallgatva például. Mintha a nemzet ügyeiről a protestáns egyházak képviselői többször beszélnének, készségesebben és nagyobb átéléssel foglalkoznának vele. Ezzel szemben a katolikus egyház inkább megmarad a hagyományos ünnepek mellett. Megünnepli nagy szentjeinket, de napi kérdésekben inkább a lelki szempontokra, az egyéni üdvözülésre helyezi a hangsúlyt,

mintsem a nemzet egészének sorskérdéseire.

Persze csak hangsúlyokról és csak viszonylagosan jelentős eltérésekről van szó, de mégis érezhető a magatartásbeli különbség. Indokolhatja ezt talán a katolicizmus és a protestantizmus történelmi helyzete hazánk elmúlt évszázadai során, amit alapvetően a bécsi udvarhoz való viszony határozott meg. Ne vizsgáljuk itt, hogy a hitújítás miért és hogyan vezetett egyházszakadáshoz. De az könnyen belátható, hogy a császári udvar nem lehetett más, mint katolikus. Ebből pedig eleve következik, hogy a Habsburgokkal szemben állók, a nemzeti függetlenség hívei között kezdettől fogva jó táptalaja volt a protestantizmusnak. S különösen a XIX. században, a reformkorban alakult úgy a helyzet, hogy a nemzeti radikalizmus vezetői nagy többségükben reformátusok voltak. Persze ne feledkezzünk meg a Széchenyikről, Batthyányakról, de mégis így lett nemzetivé maga a demokratikus szervezetű kálvinista egyház is. A konzervatív és hierarchikus katolikus egyház pedig akaratlanul is az aulikus, sőt nemzetellenes oldalon találta magát.

Még akkor is, ha nem politizált, csak az evangélium hirdetésére szorítkozott.

Ez azonban már távoli múlt. Ma nincsen császári ház, s ha van valami többség, amit vagy támogatni kell, vagy küzdeni ellene, az bizonyára korunk laikus és liberális uralkodó szelleme. Ez ellen pedig a leghatásosabb fegyver az evangéliumi közösségek építése. A család erősítése, a falusi-városi közösségek – ahogy egykor mondták, a „község” – építése, és e sorban a következőként a magyar nemzet újraegyesítése. Tehát a katolikus egyház imacéljai között is állandó és kiemelt hely illeti meg a könyörgést nemzetünk megmaradásáért és felvirágzásáért.

Minden szentmisén elimádkozzuk: „Urunk! Kérünk, adj tehetséget, lelki és testi erőt, hogy templomunkat és közösségünket a Te dicsőségedre felépíthesük!” Mert a templom közösség nélkül kihalt, visszhangos csarnok csupán. De mindjárt tegyük hozzá azt is:

Uram, add meg nekiünk, hogy mindennapi ténykedésünk magyar nemzetünk javát szolgálja!

Molnár László Aurél

MÉGIS

A pátyi katolikus közösség térítésmentesen terjesztett időszaki kiadványa.

Megjelenik évente négy alkalommal.

Felelős szerkesztő: **Reményi Judit**

(judit@remenyicsalad.hu)

www.ude.hu

Közösségünket érintő értékes írásokat szívesen közlünk

A nyomtatást támogatta:

Emberi Erőforrások Minisztériuma
(NEA-KK-12-M-0979)

Páty

Római Katolikus Plébánia

Képviseli: **Harkai Gábor plébános**

Székhely: 2071 Páty, Munkás tér, hrsz.: 884/5.

Telefon: (06-26) 371-468

Adószám: 19835972-1-13

Bankszámlaszám:

CIB Bank: 11103303-19835972-36000001

Email: titkar@ude.hu

FERENC PÁPA: ÉLESSZÜK FEL A CSALÁD ÉS A KERESZTÉNY KÖZÖSSÉG KÖZÖTTI SZÖVETSÉGET!

Kedves testvéreim, jó napot kívánok!

Ma a család és a keresztény közösség közötti kapcsolatra szeretném irányítani a figyelmünket. Ez egy mondhatni „természetes” kapcsolat, hiszen az egyház egy spirituális család, a család pedig egy kis egyház (vö. *Lumen gentium*, 9).

A keresztény közösség azok otthona, akik hisznek Jézusban mint az összes ember közötti testvériség forrásában. Az egyház a népek között jár, a férfiak és nők, az apák és anyák, a fiú- és lánygyermek történelmében: ez az a történelem, amely számít az Úr szemében. A világi hatalmasságokkal kapcsolatos nagy eseményeket a történelemlépcsőbe írják, és azok ott is maradnak. Ám az emberi érzelmek történelmét közvetlenül Isten szívébe írjuk, és ez az a történelem, amely örökké megmarad. Ez az élet és a hit helye. A család a történelemben való bevezetésünk helyettesíthetetlen és eltörölhetetlen helye; ebbe az élettel teli történelemben, amely Istennek az egész örökkévalóságon át tartó szemlélésébe torkollik a mennyben, de a családban kezdődik! Ezért annyira fontos a család.

Isten Fia az emberi történelemben ezen az úton tanult bele, és ezen az úton járta azt végig (vö. *Zsid 2,18; 5,8*). Szép dolog visszatérni Jézus és e kapcsolat jelenének szemléléséhez. Jézus egy családba született bele, és ott „sajátította el a világot”: ez mindössze egy műhely, négy

ház, egy semminek látszó kis falu volt. Mégis azáltal, hogy harminc éven át ezt a tapasztalatot megélte, Jézus magára vette az emberi létállapotot, és felvette az Atyához fűződő kapcsolatába és apostoli küldetésébe. Aztán, amikor elhagyta Názáretet, és megkezdte nyilvános működését, közösséget hozott létre maga körül, egy „gyülekezetet”, vagyis olyan emberek gyűjteményét, akiket egybegyűjtött. Az ecclesia, egyház szó ugyanis az egybehívottak, az egybegyűjtöttek közösségét jelenti.

Az evangéliumokban Jézus gyülekezetének családformája van. Ez egy vendégfogadó család, nem egy zárt, másokat kirekesztő szekta: hozzá tartozik Péter és János, de az éhező és szomjazó, az idegen és üldözött ember is, a bűnös nő és a vámos férfi, a farizeusok és a tömeg is. Jézus pedig folyamatosan fogad mindenkit, beszél mindenkivel, azzal is, aki már nem is reméli, hogy találkozik Istennel életében. Ez kemény lecke az egyház számára! A tanítványokat pedig arra választotta ki Jézus, hogy viseljék gondját ennek a gyülekezetnek, Isten vendégei eme családjának.

Hogy ma élő legyen Jézus gyülekezetének e valósága, elengedhetetlenül fontos, hogy felélesszük a család és a keresztény közösség közötti szövetséget. Azt mondhatjuk, hogy a család és a plébánia az a két hely, ahol megvalósul a szeretetközösség, melynek végső forrása magában Istenben van. Egy valóban az evangélium szerint működő egyház

formája csak a mindig nyitott kapukkal váró befogadó otthon lehet. A zárt kapus templomokat – plébániákat és intézményeket – nem lehet templomnak tartani, hanem múzeumnak kell hívni!

Ma pedig ez a szövetség kulcsfontosságú. „Az ideológiai, gazdasági és politikai »hatalmi központokkal« szemben reményünket ezekbe az evangelizáló, emberi szeretetet árasztó, szolidaritásra és részvételre építő szeretetközpontokba helyezzük” (Pont. Cons. per la Famiglia [Család Pápai Tanácsa]: Gli insegnamenti di J. M. Bergoglio – Papa Francesco sulla famiglia e sulla vita 1999–2014 [J. M. Bergoglio – Ferenc pápa tanításai a családról és az életről az 1999–2014-es évekből], LEV, 2014, 189); és az egymásnak való megbocsátás is fontos.

A család és a keresztény közösség kapcsolatának megerősítése ma elengedhetetlen és sürgős. Nyilvánvalóan nagylelkű hit kell, hogy ezt belássuk, és bátorság e szövetség megújításához. A családok nemegyszer háttérbe húzódnak, és szabadkoznak: „Atya, mi csak egy szegény család vagyunk, és egy kicsit rendetlen is”, „Nem vagyunk képesek rá”, „Otthon is rengeteg nehézséggel küzdünk”, „Nincs erőnk”. Ez igaz. Csakhogy senki sem méltó, senki sem képes, senkinek sincs ereje! Isten kegyelme nélkül semmit sem tehetünk. Mindent ajándékba, ingyenesen kapunk! És az Úr sosem érkezik egy új családba anélkül, hogy csodát tenne. Emlékezzünk csak arra, amit a kánai menyegzőn tett! Igen, az Úr, ha kezébe

helyezzük magunkat, csodákat művel velünk, bizony Isten csodái nap mint nap ott vannak életünkben, ha az Úr jelen van a családban.

Természetesen a keresztény közösségnek is meg kell tennie, ami rajta áll. Például el kell kerülnie a túlságosan parancsolgató és túlságosan szerepekben gondolkodó magatartásformákat, a személyek közti párbeszédet, egymás megismerését és megbecsülését kell előtérbe helyeznie. A családok vegyék kezükbe a kezdeményezést, és érezzék át annak felelősségét, hogy értékes adományaikkal gazdagítsák a közösséget. Mindnyájunknak tudatában kell lennünk, hogy a keresztény hitet a mindenkivel megosztott, közös pályán játsszuk, a családnak és a plébániának végbe kell vinnie a közösségibb élet csodáját az egész társadalom érdekében!

Kánában ott volt Jézus anyja, a „jó tanács anyja”. Hallgassuk meg szavait: „Tegyétek meg, amit majd [Jézus] mond nektek” (vö. Jn 2,5). Kedves családok, kedves plébániai közösségek, engedjük, hogy ez az anya inspiráljon minket, tegyünk meg mindent, amit Jézus mond nekünk, és akkor csodával fogunk találkozni, mindennap csodával találjuk magunkat szemben!

Köszönöm!

Fordította: Tőzsér Endre SP
Forrás: Vatikáni Sajtóközpont
Magyar Kurír

VAS VASAT ÉLEZ

A kardot nyalogatnunk kell, vagy villognunk vele, hogy milyen vitézek vagyunk, vagy csak hüvelyében megőrizni azt, míg majd Isten kihúzza azt? Az igazi férfi mivoltot és vele az apaságot nagyon sok felől éri támadás, és oly alamuszin kikezdi azt, hogy talán nem is vesszük észre. Érik támadások kívülről a világ felől és belülről az ürességünkből, amikor nem tudjuk igazán eldönteni, hogy mit is kellene tennünk, hogyan is kellene beteljesíteni a feladatunkat. Az biztos, hogy érezzük a bennünk szunnyadó erőt és tudjuk, hogy többre, jobbra lennénk képesek, még akkor is, ha már tapasztaltuk, hogy kevesek vagyunk az igazán fontos dolgokban. A nagy kérdés: tudjuk-e mit jelent igazán férfinak lenni a mai korban? Persze, hogy tudjuk. Tudjuk, hogy Isten munkára hív minket, hogy eltartsuk családjunkat és segítsük gyermekeink jövőjét. Tudjuk, hogy Istennel teljes az élet, és egyre szorosabb kapcsolatra kell vele lépnünk. Tudjuk, hogy mi vagyunk a világ világossága, és nem rejthetjük véka alá a fényt. Isten azt akarja, hogy ne csak mi üdvözüljünk, hanem a körülöttünk élők is. Tudjuk, hogy tenni kell a közösségért, mert közösségben találjuk meg örömünket és vigasztalásunkat. Tudjuk, hogy a családjunk papjának kell lennünk, és hitre kell vezetnünk gyermekeinket, és meg kell őrizni a családot a gonosz támadásaitól. Tudjuk, hogy ahol ketten vagy hárman

összejönnek Jézus nevében, ott közöttünk van, és megadja, amit egyetértésben kérnek. Tudjuk, hogy ismerni kell a Bibliát, mert az Isten szava, ami útmutatást ad minden kérdésünkre. Tudjuk, hogy egyedül minden nehéz. És egyedül lenni úgy is lehet, ha emberek vesznek minket körül. Még akkor is, ha mi vagyunk a vezetőik. Mert nincs alkalom és nyitottság, hogy észrevegyük Istent és egymást, hogy Istenre és egymásra figyeljünk, csak robotolunk, és azon vehetjük észre magunkat, hogy „olcsó” szórakozásokban keresünk megnyugvást, vagy káros és felesleges szenvedélyekkel próbáljuk csillapítani fájdalomunkat. Lehet, hogy már annyira érdektelenek vagyunk vagy önteltek, hogy nem is vesszük észre, kik vagyunk igazán. Most álljunk meg, és szálljunk magunkba, ahol Isten szól hozzánk, és ha tudunk, kiáltsunk fel, mielőtt még nem késő: Uram itt van a te szolgád! Hozzád fordítom lelkeimet, mutasd meg világosságod! Legyél az én személyes üdvözítőm, hogy tudjak úgy örülni feltámadásodnak, ahogy a tanítványaid is örültek! Bánok minden napot, amit nem veled töltöttem!

Vas vasat élez. Férfi férfit nemesít. A férfikör gondolata az Isten közösségben való megélésének igényéből fakadt és bontakozott ki. A férfikör célja, hogy segítsük egymást keresni és megismerni Isten akaratát, felismerni Isten működését a mindennapi

életünkben. A férfikör nyitott minden felnőtt férfi számára, tekintet nélkül világnézetre és családi állapotra. Rendszeres részvétel nem elvárt. Az összejövetel során a római katolikus hitet és tanításokat tanulmányozzuk és követjük. Ezekről semmilyen esetben sem térünk el. A férfikör teljes szabadságot nyújt a résztvevőknek, senkitől semmi sem elvárt, nem kell megnyilatkozni, nem kell vállalni semmit. A férfikör biztonságot nyújt a résztvevőknek, mert az elhangzott magánvélemények, személyes történetek és megosztások a csoportban maradnak, csak az ott lévők épülésére szolgál. A férfikörben résztvevők tiszteletben tartják egymás vélemé-

nyét, annak tudatában, hogy a szeretet mindenképp előtt, és csak Isten az ember igazi ismerője, az ember értéke Istentől eredeztetett és kétségbevonhatatlan. A férfikör nem kizárni kívánja a nőket, hanem elsődlegesen a férfi feladataira koncentrál, hogy a résztvevők jobb férjek, apák és vezetők legyenek. Az összejövetel jelentős részét az imádságnak szenteljük. Várunk minden érdeklődőt.

G.Z.

A férfikör hetenkénti összejövetelét szombaton reggel 7-1/2 9-ig tartja a templomban, a hittanteremben. (a szerk.)

KARITÁSZ HÍREK (2015. OKTÓBER 15.)

Idén ősszel november 7-én, ill. 21-én végezzük szokásos őszi ruhaosztásunkat, ill. a Szent Erzsébet napjához kapcsolódó élelmiszerosztásunkat. Ezt megelőzően a ruhákat október 25-november 6-ig, az élelmiszert november 6-19-ig gyűjtjük a szentmisék előtt és után, valamint hétfőn délelőttönként 10 és 11 óra között. Nagyon kérünk mindenkit, hogy az időpontokat tartsa be, mert későbbi időpontban semmiképpen nem tudunk ruhaneműt fogadni. (Ruhagyűjtés legközelebb tavasszal lesz.) A ruhaosztást börze keretében fogjuk végezni, melyre bárki jöhet. A Kárpátaljára szánt télikabátokat és cipőket nagyrészt már kijuttattuk önkénteseink segítségével, az egyéb ruhaneműt pedig itt, a faluban fogjuk szétosztani.

Hétfőn délelőttönként 10 és 11 óra között minden héten fogadóórát tartunk. Kérjük, hívják föl erre ismerőseik, szomszédjaik figyelmét! Ha valaki olyan idős emberről szerez tudomást, akinek jól esne, ha heti rendszerességgel látogatná valaki, kérjük, jelezze munkatársainknál.

Köszönjük az adományokat!

*Schumicky Ildikó
karitásvezető*

KEDVES TESTVÉREK!

A leköszönt egyházközségi képviselő-testület erős elhatározással, nagy akarattal és széles körű támogatással végezte a templomépítés nehéz, sokszor embert próbáló munkáját. 2013. április 25-én kitartó, közös imádságaink eredményeként pápai pecsét került a védőszent választásunkat jóváhagyó dokumentumra – in memoriam Papae Johannis Pauli II.

A templomba beköltöztünk, használjuk szeretettel! Bízunk védőszentjében és bátran forduljunk hozzá, ő átölel bennünket!

Hála és köszönet illeti a kitartó, imádságos, elszánt munkát végző és vezénylő Gábor atyát, a testület tagjait, azok hitveseit és családtagjait.

Kérem, olvassák szeretettel ide leírt neveiket, megérdemlik a köszönetet.

id. Budavári Zoltán +
 Bilik Mária
 Czajlik Gabriella
 Dalmadi Rudolf +
 Gutowski Robert
 Havas Vince
 Horváth Norbert
 Jordán László
 Karvázy Szabolcs
 Kecskés Géza
 Király Endre
 Dr. Kővágó István
 Lantosné Megyesi Schwartz Dóra
 Megtért Mária Magdolna
 Michels Gábor
 Miczinger Andrea
 Polgár András
 Reményi Judit
 Ribényi Orsolya
 Schumicky András
 Szloboda Lajos
 Tankó Ernő

Havas Vince

Vince köszönő szavai - szándéka szerint is - sokunk érzéseit és gondolatát fejezik ki. Mint ahogy bizonyára sokunk nevében kívánhatok szerkesztőként Isten áldotta, eredményes munkát az újonnan felállt képviselő-testület tagjainak. Nekik az elmúlt tavasszal lezajlott választás alkalmával szavazott bizalmat közösségünk a következő 5 esztendőre. A túloldali táblázatban neveik mellett azokat az elérhetősegeket találjuk, amelyeken – a személyes találkozáson túl – megszólíthatóak. Itt olvashatjuk azt a tisztséget is, melyre őket a 2015. június 5-i alakuló ülésen a testület megválasztotta, illetve azt a feladatkört, aminek végzésére megbízatást nyertek. (*a szerk.*)

NÉV	TISZTSÉG, FELADATKÖR	ELÉRHETŐSÉG
Megtért Mária Magdolna	a testület világi elnöke, temetőgondnok	+36 70 431 8686
Bilik Mária		+36 30 457 9431 mbilik@t-online.hu
ifj. Budavári Zoltán	számvevő	zbuda@freemail.hu
Czajlik Nóra		+36 20 576 3558 czajlik.nora@gmail.com
Horváth Norbert		hnorbert2@gmail.com
Jordán László	pénztáros	06 23 344 417 laszlo.jordan@t-online.hu
Dr. Kővágó István	jegyző	+36 30 991 4121 titkar@ude.hu
Lantosné Megyesi Schwartz Dóra	kántor – karvezető	emesde@freemail.hu
Miczinger Andrea	gazdasági felügyelő	miczinger@t-online.hu
Dr. Monostoriné Dr. Turáni Emese	a karitatív munkacsoport vezetője	+36 30 400 6864
Németh László	lelkipásztori kisegítő, számvevő, az ökumenikus munkacsoport vezetője	+ 36 30 833 9457 nemethlaci1969@gmail.com
Polgárné Czudarhelyi Gizella	a templomban szerveződő programok koordinátora	+36 30 477 8838 gizgaz.virag@gmail.com
Reményi Judit	a sajtófelelős és a pályázatfigyelő munkacsoport vezetője	+ 36 30 292 4001 judit@remenyicslad.hu
Sadecky Ilona	a családgondozási munkacsoport vezetője	+36 20 236 4825
Schumicky András	gazdasági gondnok	+36 20 922 8095 andras.schumicky@sch-ps.hu
Szloboda Lajos	lelkipásztori kisegítő, hitoktató, a liturgikus és a hitoktatási munkacsoport vezetője	+36 30 916 7099 dentus@freemail.hu

Az egyházközségi képviselő-testület póttagjai:

Dr. Balló Zsófia
 Balogh Zoltán
 Cseh Zsuzsanna
 Finok Zoltán
 Gutowski Robert
 Herczku Gyula
 Dr. Szilágyi Szabolcs

Az újonnan megalakult képvisel-testület a **Templomépítést Koordináló Bizottságot** az alábbi összetételben erősítette meg tisztségében:

Schumicky András - elnök
 Dr. Balló Zsófia
 ifj. Budavári Zoltán
 Gutowski Robert
 Dr. Kővágó István
 Reményi László

A HITTANÓRÁK RENDJE – 2015/2016

Csoport	Helyszín	Időpont	Hitoktató
Pátyolगतó óvoda	Rákóczi u.	kedd, 15:30-16:00	Bólya Mária
Tyúkanyó óvoda	Iskola u.	péntek, 15:30-16:00	Bólya Mária
1. osztály	iskola	kedd, 12:45-13:30	Király Mónika
2. osztály	iskola	kedd, 13:35-14:20	Király Mónika
3. osztály	iskola	kedd, 11:55-12:40	Király Mónika
4. osztály	iskola	kedd, 15:00-15:45	Harkai Gábor
5. osztály	iskola	csütörtök, 11:55-12:40	Király Mónika
6. osztály	iskola	csütörtök, 11:00-11:45	Király Mónika
7. osztály	iskola	csütörtök, 12:45-13:30	Király Mónika
8.osztály, középiskola	templom	kedd, 18:00-19:30	Szloboda Lajos
fiatal felnőttek, egyetemisták	templom	csütörtök, 19:00-20:30	Szloboda Lajos

TERVEZETT LITURGIKUS ESEMÉNYEK ÉS KÖZÖSSÉGI PROGRAMOK 2015. OKTÓBER – DECEMBER

DÁTUM	IDŐ- PONT	HELYSZÍN	ESEMÉNY / PROGRAM
október 22. csütörtök	18:00	templom	ünnepi szentmise Szent II. János Pál emléknapján
október 23. péntek	18:00	templom	szentmise hazánkért és nemzetünkért nemzeti ünnepünkön
október 31. szombat	16:30	templom	gyermek- és ifjúsági szentmise
október 31. szombat	16:30	Temetőkápolna	szentmise Mindenszentek ünnepének előestéjén
november 1. vasárnap	8:00	templom	szentmise Mindenszentek ünnepén
november 1. vasárnap	18:00	temető	áhítat Mindenszentek ünnepének estéjén
november 2. hétfő	18:00	temető	áhítat Halottak napja estéjén
november 5. csütörtök	18:00	Temetőkápolna	Szent Imre napi szentmise
november 28. szombat	16:30	templom	gyermek- és ifjúsági szentmise I. adventi gyertyagyújtás
december 5. szombat		templom	II. adventi gyertyagyújtás
december 6. vasárnap			Mikulás
december 12. szombat		templom	adventi lelki gyakorlat III. adventi gyertyagyújtás
december 17. csütörtök	17:00	Székesfehérvár Prohászka templom	Kaszap év bezárása
december 19. szombat		templom	IV. adventi gyertyagyújtás
december 24. csütörtök	16:00	templom	betlehemes